

Свято 1 вересня

або як почався мій 11 клас у КПНЛ

Одразу зазначу, що Перший дзвоник у КПНЛ – дуже своєрідне свято. Не дивлячись на те, що до приємного звикнути легко - вже на другий або третій рік навчання навіть ліцеїст може дозволити собі відволіктися від святкової лекції на тему майбутнього розумних учнів, щоб поділитись із сусідом коментарем із приводу розумових здібностей новачків-восьмикласників – перше вересня кожного року в ліцеї по-своєму неповторне, але незмінно цікаве.

На відміну від загальновідомого уявлення про початок навчання – святкова лінійка, нудні правила та непереборний сум за літніми канікулами, для кожного ліцеїста Перше вересня – День знань не лише за назвою. Щороку учні та їхні батьки, вчителі та керівники збираються разом, щоб дізнатись щось нове, згадати старе та започаткувати новий рік наполегливої праці: для учнів це шлях до дорослого життя, для вчителів – радощі від успіхів та труднощі у вихованні перших.

Як і слід було сподіватися, цього року Перше вересня було наповнене цікавими подіями: факультети запрошували майбутніх випускників до вступу, старшокласники висловлювали побажання та поради тим, хто починає навчання. Багато класів підготували талановиті виступи та веселі сценки на тему минулорічних подій. Презентації з гумором познайомили восьмикласників зі звичаями в КПНЛ та кафедрами вчителів, а учасники дитячих таборів, що проводились влітку, зробили добірки фотографій – загалом, було очевидно, що канікули були проведені не дарма!

Насправді, праця – це і є все те, що необхідно для досягнення мети.

Китайська мудрість

(жартую, насправді, це слова із виступу Нікіти Сидоренка, учня 11-Б класу)

Гадаю, ці силуети можна використовувати в рекламі... Наші ведучі Василь та Дарія – яскравий приклад того, що ліцеїсти ще й дуже гарні, не дивлячись на те що розумні :)

Проте, для мене цей рік – не просто «черговий рік навчання». І навіть не просто «ще один рік неймовірно цікавого навчання у компанії талановитих та цілеспрямованих людей». На жаль, цей рік буде моїм *останнім* роком навчання у КПНЛ. Як і кожен, кого чекає випуск у наступному році, я вислухала вдосталь розповідей про те, яким складним і виснажливим він буде: за деякими враженнями, мене чекає рік без сну та харчування одним лише гранітом науки... Але хіба може це налякати того, хто вже 3 роки навчається в ліцеї?)

Завершуючи свою розповідь, я хочу побажати всім учням успіхів у КПНЛ цього року:

восьмикласникам – бути сміливіше та показати всьому ліцею, на що вони здатні, дев'ятикласникам – добре підготуватись та написати ДПА, десятикласникам – не вірити у казки про «легке життя» і підтримувати навчання на рівні. А одинадцятикласникам бажаю добре здати ЗНО та вступити до університету вашої мрії. Ліцей вірить у вас!

В якийсь момент мені здалося, що мої однокласники розв'язують задачі прямо під час перерв між виступами... Трохи лячно навчатись із настільки розумними людьми, якщо чесно. Ніколи не знаєш, чого від них чекати)

Наш дружній колектив. Дякуємо вам за чудові виступи!

Текст підготувала учениця 11-Б класу, Леонтєєва Марія (1.09.2018)